

JUNJAPPA - HISTORICAL ASPECTS IN CHITRADEVARU EPICS**Dr. Chikkanna Yennekatte**

Dept., of Kannada, GFGC, Sira

ಜುಂಜಪ್ಪೆ – ಜಿತ್ತುದೇವರು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಜಾರಿತಿಕ ಅಂಶಗಳು
ಡಾ॥ ಜಿಕ್ಕೆಣ್ಣ ಯೆಣ್ಣೆಕಟ್ಟಿ

ಜನಪದ ಜನಜೀವನದ ಅನುಭವದ ರೂಪ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಒಳಗೆ ಕಂಡುಹೊಂಡ ಅನುಭವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೋಷಿಕೊಗಿ ರವಾನಿಸುವ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿ ಜನಪದ ಹಾಡು, ಜನಪದಕಥನ, ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಬಂಡಾವ್ಯ ಅಥವಾ ನೀಳೋಗವಿತೆಯೂ ಇರಬಹುದು ಅದಕ್ಕೂಂದು ಬಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧದೊಂದಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಕಥಾನಗಳು ಅಷತ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೂ ಹೋಷಿಕ ಪರಂಪರೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಕತೆಯ ಸೂಕ್ತಾತ್ಮಿ ಸೂಕ್ತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸರಳ, ನೇರ, ಬಚಿತ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ ಹೇಳಬಿಡುವುದು ಜನಪದರ ಜಾಯಮಾನ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಜನಪದವನ್ನು ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂತಲೂ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಎಂತಲೂ ಅಥವಾ ನೆಲಮೂಲತನ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನಾಳಗಳನ್ನು ಹಿಗ್ಗಲನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ತವಕ ಅಧಿಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಉಳಿ, ತಿರುಖುವ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣಿಕಟ್ಟಿ ವರ್ಣಿಸುವ ತುತ್ತುಗಿಂತ, ಸಹಜತೆ ಜನಪದರಿಗೆ ಹೃಯವಾಗುವ ಗುಣ ಈತನದಿಂದಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಜೀನತೆಯ ಬಹುಭಾಗದ ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳೆಲ್ಲೂ ನಿಂತಿರುವುದು ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಹೋಷಿಕ ಪರಂಪರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ಆದಿಕಾವ್ಯಗಳೂ ಪೂರ್ಣ ಮೂಲದವುಗಳಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಜನಪದರ ಭಾವನೆಯ ಒಡೆದ ಜೊರುಗಳಾಗಿವೆ, ಎಂದು ವಿಳಿಯಂ ಪಾಟಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೇಳಕೆ ಹೇಳುವುದು ನಮಂಜನವಾಗಿದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಹಿತ್ಯಮೌದಳಗೆ ಜನಪದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ನಂತರ ಅಕ್ಷರ ರೂಪ ಪಡೆದುಹೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತಗಳೂ ಮೂಲ ಜನಪದ ಪರಂಪರೆಯವು, ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಜುಂಜಪ್ಪನ ನೆಲೆ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಳುವರಹಳ್ಳಿ 'ರಾಯ ಕಳುವೋರಹಳ್ಳಿ' ಎಂದೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಈ ಗ್ರಾಮ ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಿಮಾಳಿಮುಖವಾಗಿ ಹದಿನಾರು ಕೇಲೋಮೀಟರ್ಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಂದಿಗೂ ಕುರುಚಲು ಗಿಡ,

ಮರ, ಕಾಡು, ಮೇಂಡುಗಳ ಭೂಪ್ರದೇಶ. ಕಾಡುಗೊಲ್ಲಿಗೆ ಅನ್ವಯಿತವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಹಣ್ಣ ಸಮುದಾಯಗಳೇ ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರಥಾನ ನೆಲಿಗಳು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ಕಾವ್ಯದ ದಿಕ್ಕು ಜಿತ್ತುದುಗೇ, ಬಜ್ಜಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂಘಾರು ಕಾವಲು, ಹೊಸದುಗೇದ ತಾಳ್ಜ್ಯದ (ತಾಳೀದುಗಿಡ ವನ) ಗುಜ್ಜ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜೀಳೂರು ವದಗೆ ಗುಡ್ಡ (ಮಂಜನದೋರೆ) ಸಣಬನಹಳ್ಳ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ವಲಸೆಗಾಗಿತನದ್ದು ಅನ್ನವುದಕ್ಕಿಂತ ಪಶುಪಾಲನೆಯ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ ನೆಲಿಗಳು ಇವುಗಳು ಭೂಮಾಲೀಕ್ಕೆದ ದರ್ಶ ದೌಜಣ್ಯದ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಿ ದುಷ್ಪರ ಶೀಕ್ಕೆ, ಶಿಷ್ಟರ ರಕ್ಷಣೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಡಿಕಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶೌಯು, ಸಜ್ಜಿನಿಕೆಯಿಂದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿಂತೆ ಬಗೆಯೂ ಇದಾಗಿದೆ.ಬೇಂಟೊರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಭೂಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ಬೇಸಾಯಗಾರರ ಸಂಘಟನೆ, ಭೂಕೊಳ್ಳಬಾಕರ ನಗ್ರಹ ಈ ಏರಡರ ನಡುವಿನ ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಥಾನಕದ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ಹಣ್ಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟವೂ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಥೆಗೆ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಲಭಿಸಿದೆ. ಈ ಹೋರಾಟ ಅನ್ಯ ಜನಾಂಗದ ವಿರೋಧಿ ಆಂದೋಲನವಾಗದೆ ಮಾರಗೋರ ಗೊಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಕುಬೀರ ಗೊಲ್ಲರು ಇವರ ವಿಫೆಂಸೆಯ ರೂಪ ಅನೆಂಬಂದಿ ಮತ್ತು ಒಳಜಗಳ, ಕುಕುಲಗಳ ಒಳಗಿನ ಅಂತಃಕಲಹ ಅಭಿಪೂರ್ಣ. ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕುರುಬುವ ಕಕ್ಷಲಾತಿತನ, ದ್ವೀಷ, ಅಸೂಯೆ ಈ ಬಗೆಯ ಮರ್ಮಣಾತುಕರನಿಗಳು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಥಾ ವಿಷ್ಣರಳಿಗೆ ಪೇರಕವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಸಂಜಕ ನಡಾವಳ ಆಚಾರಗಳ ಮೂರೆಯಾಗಿರುವ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬದಿರಿನ ದೊಣಿ 'ಗಣ' ದ್ಯೇವತ್ವ ಪದೆಡು ಭಕ್ತಿಗೌರವಗಳಿಗೆ ಹಾತ್ರವಾಗಿ ಮಾಜಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೋರಿಕರ ಬಡಮೈಲು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಬಸವನಾಗಿ ಅನಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತೊರುವುದು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಕಾಸದ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಾವ್ಯ ಕನಾಂಟಕದ ಮೌಳಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲ ಅತಿ ಧೀರ್ಘವು ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆದ ಕಾವ್ಯ. ಇಲ್ಲ ಮೂರು ತಲೆಮಾರಿನ ಕಥನವಿದೆ ಮೊದಲನೆಯ ತಲೆಮಾರು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಮಾರ್ವಿಕರ ಪರಂಪರೆ ಅಂದರೆ ತಾತಂದಿರದ್ದು ಇವರು ಈಗಿನ ಬಜ್ಜಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೂಡಿಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜರಿಮಲೆ ಸೀಮೆಯವರು. ಜರಿಮಲೆ ಕೂಡಿಗಿ ಎಂಟು ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡವಿಸೂರನಹಳ್ಳ, ಹಯಕಲ್ಲು ಸೂಲದಹಳ್ಳ, ಹರೇಕುಂಬಳಗುಂಟಿ ಈ ಹಳ್ಳಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಜುಂಜಪ್ಪ, ಜಿತ್ತೆದೀವರ ದೇವಾಲಯಗಳಿವೆ. ಈ ಭೋಗೋಂಜಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಗುಡ್ಡ, ಗಿಡ, ಕುರುಜಲು ಕಾಡಿನ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಜುಂಜಪ್ಪನ ಮಾರ್ವಿಕರು ಪಶುಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದು, ಹುಲ್ಲು ನೀರಿಗಾಗಿ ತುಮಕೂರು ಸೀಮೆಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ

ಕಾರ್ಯದ ಒಳಗೆ ವಿಸ್ತಾರದ ವಿವರಣೆಗಳಾಗಿವೆ, ಜುಂಜಪ್ಪನ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನ ದೇವರಹಟ್ಟಿಯ ಬಕ್ಕದಲೆ ಜಿತ್ತಯ್ಯ, ಬರಿದಲೆ ಜಿತ್ತಯ್ಯ, ದಂಜವಾಯಿ ಜಿತ್ತಯ್ಯ, ಮೂಜಾರಿ ಜಿತ್ತಯ್ಯ, ದೊಡ್ಡಸಿನ್ನೇಗೌಡ, ಜಿಕ್ಕಜಿನ್ನೇಗೌಡ, ಜಿಕ್ಕೋಳನು ದೇವರ ದಯಮಾರ ಇವರು ಎರಡನೇ ತಲೆಮಾರು. ಜುಂಜಪ್ಪನ ತಾತ ದೇವರ ದಯಮಾರ ಅಜ್ಞ ಕಂಬಕ್ಕ, ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥನವೂ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇವರ ಮಗನೇ ಜುಂಜಪ್ಪನ ತಂದೆ ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ತಲೆಮಾರು ಜುಂಜಪ್ಪನದ್ದು ಕೆಂಗುತ್ತಿ ಮಲ್ಲ ಆತನ ಮಡದಿ ಜಿನ್ನಮ್ಮೆ ಇವರಿಗೆ ಜುಂಜಪ್ಪ ಮಾರಣ್ಣ, ಮೈಲಣ್ಣ ಕೊನೆಯವಕು ಮಾರಕ್ಕ ಇದಿಷ್ಟು ಜುಂಜಪ್ಪನ ವಂಶಾವಳಿಗಳೂ ಇವರು ಮಾರನೋರ ಗೊಲ್ಲರು ಇನ್ನು ಜುಂಜಪ್ಪನ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯವರು ಕಂಬೀರಗೊಲ್ಲರು ಇವರು ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೂರಕ್ಕೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ಕಿ.ಮೀ ದೂರದ ಕಂಬೀರಹಟ್ಟಿಯವರು ಇದು ಕಟುವೂರಹಟ್ಟಗೆ ಒಂದುಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲದೆ. ದೊಡ್ಡಜಿನ್ನೇಗೌಡ, ಕರಿಜಿನ್ನು, ಮತಿಜಿನ್ನು, ಮಂಕರನಾಗಲ ಜಿನ್ನು, ಜಿಯಾಲ ಬೇವಿನ ಜಿನ್ನು, ಗಂಟಕಾಲನ ಜಿನ್ನು ಕಡೆಯವನು ಕರಿನಾಗ ಇವರುಗಳೇ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಸೋದರ ಮಾವಗಳು. ಜುಂಜಪ್ಪನ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೂ ಪೌರಾಣಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ ಇದೆ. ಪರಶಿವನ ಅರಮನೆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದ ಕಂಬೀರ ಗೊಲ್ಲರು ಶಿವಶರಣರು ಶಿವದಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕಾವಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದ ಕಂಬೀರ ಗೊಲ್ಲರು ಅವಮಾನಿಸಿ ಕಟುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.ಇದರಿಂದ ಕೆರಳದ ಶರಣರು ನೀವು ಮುಂದೆ ನರಹಿಶಾಜಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ವಿರಭದ್ರಸಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಎಂದು ಶಾಪಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶಾಪಗ್ರಹರೇ ಕಂಬೀರ ಗೊಲ್ಲರು ಜುಂಜಪ್ಪ ವಿರಭದ್ರನ ಮತ್ತೊಂದು ಅವತಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಜುಂಜಪ್ಪ ಏಕು ಹಸುವಿನ ಕರುಗಳಿಂದ ಏಕುಲಕ್ಕು ದನಗಳ ಒಡೆಕಾರನಾಗಿ, ಪಶುಪಾಲನಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸೆ, ಸತ್ತ ಪರಿಣ್ಯಾಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಕೊನೆ ದಂಬೀರ ಗೊಲ್ಲರ ಈ ಏಕು ಜನ ಸೋದರೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಹ ಶಿವನೇ ಜುಂಜಪ್ಪನನ್ನು ಸತ್ತ ಪರಿಣ್ಯಾಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಆತನ ಗೊಳವಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಲ್ಲ ಕಾಟ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರೇ ಢೇಳು, ಅನೂಯಿ, ಹಗೆತನದಿಂದ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜುಂಜಪ್ಪನನ್ನು ಕಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಿಗಳನ್ನು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಾರ್ಯ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಘಟನೆಗಳು ಸಂಧುಗಳಾಗಿ ಬಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಜುಂಜಪ್ಪ ದುಷ್ಟ ನಿರ್ಗತ, ಶಿಷ್ಟಾಲನೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲ ಪವಾಡಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಪೌರಾಣಿಕ ಜೌಕಟ್ಟನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪವಾಡಗಳು ವಿಜೃಂಜಿಸುತ್ತವೆ ಜೀಳೂರು ರಂಗಣ್ಣನೋಂದಿಗೆ ರಾಯ ಪಗಡೆ, ಸಿರಾ ಪಾಕೆಯಾರ ರಂಗಪ್ಪನಾಯಕನೋಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ, ಸೋಂಡೂರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ ಕಾಳಗೆ, ತಾಳ್ಯದ ತಾಳಲ ದುರ್ಗಯೋಂದಿಗಿನ ಕದನ, ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯೊತೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಗೌರಸಂದ್ರ, ವೆಂಣಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡ, ಪುರಲೆಹಟ್ಟ, ಸಾಣಿಕೆರೆ, ಹುಲುಕುಂಬಿ ಮತ್ತೊಡುಕಾವಲು, ಜರಿ ಮಲೆ, ಕಟುವರಹಟ್ಟ.

ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಜೀರ್ಣಾರ್ಥ, ಮರಡಿಗುಡ್ಡ, ಪರಸಕ್ತನಕೆರೆ, ಮಂಜಲದೊರೆ, ಮದಗದುಗುಡ್ಡ. ಜಿಕ್ಕಸಂದ್ರದಕಾವಲು, ರಂಗನಹಳ್ಳಿ, ಹೊನ್ನೇನಹಳ್ಳಿ, ಕುರಿಹಳ್ಳಿ, ಬೀರಸಂದ್ರ, ಹುಲಕುಂಬಿ ಬೈಖಲು, ಪಟ್ಟನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಏಳಿ, ಮದ್ದಕ್ಕನಹಳ್ಳಿ, ಬಂಡೆ ಸರಹದ್ದು, ಜವನಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ ಕಾಡು, ಕರಿಯಾಲದ ಬಯಲು, ಹತ್ತಿಕೊಂಬೆ ಏರೆ, ಕಗ್ಗಲಡು, ಗೌಡಗೆರೆ ದಿಷ್ಟೆ ಈ ಮೊದಲಾದ ಜಾರಿತ್ತಿಕ ಗ್ರಾಮಗಳ ವಿವರಣೆ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾರಿತ್ತಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಿರಾದ ಪಾಠೀಯಗಾರ ರಂಗಪ್ಪನಾಯಕ ಮೊದಲು ಜುಂಜಪ್ಪನನ್ನು ಅವಶಾಸಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಜುಂಜಪ್ಪನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ, ಆತನ ಕೋಲುಮಗನಾಗಿ ಕೋಲುಕಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಈ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಕ್ವಾಡದವರಲ್ಲ ಕೋಲುಕಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಈ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಕ್ವಾಡದವರಲ್ಲ 'ಕೋಲುಕಾರನ' ಹಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿರಾದ ಪಾಠೀಯಗಾರ ರಂಗಪ್ಪನಾಯಕ ಜುಂಜಪ್ಪನಿಗೆ ಕೋಲುಕಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಕೋಲುಕಾರ ವೃತ್ತಿಯ ಹಾರಂಪರಿಕ ನಿಯಮಾವಳಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಎಂಬ ಜಾರಿತ್ತಿಕ ದಾಲೆಗಳೂ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಜ್ಞಾತೆಜ್ಞಾತೆಗೆ ಜುಂಜಪ್ಪ ಒಬ್ಬ ಸಮಧಿ ಜಾರಿತ್ತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆತನು ತನ್ನ ಶೀಲ ಶೌಜನ್ಯ ಶೀಳಣ್ಣ ನಡಾವಳಿಯಿಂದ ದ್ಯುವರ್ತಕ್ಕೆರಿ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲ ಜನಾಂಗದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಾಯಕನಾದವನು ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಗೂ ನಾಕಷ್ಟು ಜಾರಿತ್ತಿಕ ಮರಾವೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿಸಿರಾದ ಪಾಠೀಯಗಾರ ರಂಗಪ್ಪನಾಯಕನ ಕಾಲ 1580, ಸಂತರ ಇಮ್ಮಡಿ ರಂಗಪ್ಪನಾಯಕ 1612, ಮುಮ್ಮಡಿ ರಂಗಪ್ಪನಾಯಕ 1626 ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಜುಂಜಪ್ಪ ಕಾಲವೂ ಇದೇ ತೇದಿಯಾಗಿದ್ದು. ಜುಂಜಪ್ಪ ಶ್ರೀ.ಶ. 1500 ರಿಂದ 1625 ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿರಾ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಾಯಕ ಎಂಬುದು ಈ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಲಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಬಗೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಶಾಸನಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗೆಲ, ಮಧ್ಯಕಾಲನ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗೆಲ ಪಾಠೀಯಗಾರ ಜರಿತ್ತಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗೆಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಸಂಸ್ಕೃತೀಯಲ್ಲಿ ಕರಗಾರಿಗೆ, ಕರಗಾತ್ಮಿಕೆಯಿರಿಗೆ ಇವರು ಹುಯ್ಯಿಸಿರುವ ಅಲಗು, ಕಲ್ಲಿಗಳೇ ಇವರ ವೀರಗಲ್ಲು-ಮಾಸ್ತಿಕಲ್ಲಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಆರಾಧನೆಯೇ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರಿಗೆ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ. ಗುಡ್ಡೆಗೆ ಹಾಲುಯ್ಯಿಪುದು, ಹಿರಿಯರ ಗುಡ್ಡೆ, ಹಾಲುತ್ಪದ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಸಡಗರದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲುದು ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ನಡಾವಳಿಯಾಗಿದೆ.

ಭಾಗ-2

ಜಿತ್ತದೇವರ ಕಾವ್ಯ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಪ್ರಾಜೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮಾದರಿ, ಜಿತ್ತಯ್ಯ ಮರಾಣ ಪುರುಷ ಸ್ವಯಂ ಪರಶಿವ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುವ ಆರಾಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರು

ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶಿವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷ, ಒಳಪ್ರಂಗಡಣಿಕಾದ, ಕಟ್ಟಮನೆ, ಗೌಡಾಜಕ್ಕೆ ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಮಯ ಕುಲಾಚಾರ, ನಂಜಕ್ಕೆ ನಡಾವಳಯ ನಡುವೆಯೂ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರೆಲ್ಲರೂ ಆರಾಧಿಸುವುದು ಜಿತ್ತದೇವರನ್ನು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಜಿತ್ತದೇವರ ಹಟ್ಟಗಳು ಜಿತ್ತದುಗೆ, ತುಮಕೂರು, ಬಜ್ಜಾರಿ ಸಿಮೇಗಳಲ್ಲ ರಜನೆಯಾಗಿವೆ. ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಮನಗಳಲ್ಲ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಿತ್ತಯ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬಿಗಾದರೂ ಇಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಜಿತ್ತಯ್ಯ, ದೊಡ್ಡಜಿತ್ತ, ಸಣ್ಣಜಿತ್ತ ಹಿಗೆ ಜಿತ್ತಯ್ಯನ ಪರಂಪರೆ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ನಂಜಕ್ಕೆ ನಡಾವಳಗಳಲ್ಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಗೆ ಶ್ರೀವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ವ್ಯಾಘರಾಗಿ ಕಾಲಾನಂತರ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಕಂಬದರಂಗ' ಎಂಬ ಈ ಕಾವ್ಯ ಲಜಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. (ಗಮನಿಸಿ ಮಾರೋಡು ಕಂಬದ ರಂಗನಾಥನ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಜಿಕ್ಕಣಿ ಯಣ್ಣೆಕಟ್ಟಿ 2001)

ಜಿತ್ತದೇವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತುಮಕೂರು, ಜಿತ್ತದುಗೆ, ಬಜ್ಜಾರಿ ಈ ಭೋಗೋಜಕ್ಕ ಪರಿಸರದ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಗಳಲ್ಲ ವಾಣಪಕವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಕೂಡ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಜಿತ್ತದೇವರ ಕಾವ್ಯದ ಕೇಂದ್ರ ಜಿತ್ತಗಿರಿ. ಇದು ಇಂದಿನ ಜಿತ್ತದುಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಗ್ನೇಯದಲ್ಲ ನಿಡುಗಲ್ಲ ದುಗೆ, ಮೂರ್ವದಲ್ಲ ಬೆಸ್ತರಪೆಣ್ಣ. ಈ ಬೆಸ್ತರಪೆಣ್ಣ ಇಂದಿನ ಅನಂತಮರ ಜಲ್ಲೆಯ ಕಲ್ಯಾಣದುಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಪ್ರಧಾನ ನೇಲೆ. ಇದು ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಯಲ್ಲಿಪ್ಪನಾಯಕನ ಕೋಣಗೆ ಏಕು ಕಿ.ಮಿ೧ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಯ್ಯನ ಮಡದಿ ಮಾಳಮ್ಮನ ಸಮಾದಿ ಇದೆ. ಹೊರಾಂಗಣದಲ್ಲ ಜಿತ್ತದೇವರ ಗುಡಿ ಇದ್ದು ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲ ಬೃಹತ್ ಜಾತ್ರೆ, ಹಾಲು ಹಬ್ಬಿದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ತಿರುಮಣಿ ಇದು ಪಾವಗಡದ ಮೂರ್ವಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇರು ಕಿ.ಮಿ೧ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಕನಾಡಕಾಂಡ್ರುದ ಗಡಿನೇಲ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಣ್ಣಕ್ಕೆತ್ತಲ್ಲಿ ನಾಗಲಮಡಿಕೆಗೆ ಹತ್ತು ಕಿ.ಮಿ೧ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಈ ತಿರುಮಣಿ, ಜಿತ್ತದೇವರ ಗೊಡಗು ಅಂದೆ ಬಂಗಾರದ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ, ಕಳ್ಳಕೂರಮರ ಗ್ರಾಮ, ಇದರ ವಿವರಣೆಯೂ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಕಾವ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಗೋವಧನ ಗಿರಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ. ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯವರು ನಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತು ಲೋಕಸಂಜಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಗೋವಧನ ಗಿರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಆದರಿಣಿನ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲೆವೂ ಕಾರ್ಡ ಕಾರ್ಡ ಎಂದು ಗೋಳಿಡುವಾಗ, ಶಿವ

ಗಳಿಗಳನ್ನು ಬೆದರಿ ತನ್ನ ಬೆವರಿಸಿಂದ ತೊಯ್ದು ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು ಗೋವಧನ ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂಡಿದಾಗ ಆ ಬೆವರಿನಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದವನೆ ಜಿತ್ತಯ್ಯ ಹಾಗಾಗಿ ಗೋವಧನ ಗಿರಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಗೋವಧನಗಿರಿ ಎನ್ನಪ್ರದು ಆಂತ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಅನಂತಮರ ಜಲ್ಲೆಯ ರಾಯದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗೋವಿಂದವಾಡ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಿತ್ತಯ್ಯನು ವೇದಾವತಿ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟ ಆಂತ್ರದ ಅನಂತಮರ ಜಲ್ಲೆಯ ಅಮರಾಪರ ಮಂಡಲ ವ್ಯಾಟ್ಟಿಯ ಮದ್ದನಕುಂಬಿಯಲ್ಲ ನೆಲೆಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮದ್ದನಕುಂಬಿಯ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲ ಜಿತ್ತದೇವರ ಬೃಹತ್ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು, ಕಾಡುಗೋಲ್ಲರು ಈ ದೇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆದೇವರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂದಿಗೂ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಯ್ಯನನ್ನು ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ಸಮಕ್ಷಿಷ್ಟ ನೋಡುವ ಜಾರಿತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಜಿತ್ತದೇವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ, ಸಂಗಮೀಶ, ಕುಣಿಕಲ್ಲಾಣಿ ಬಸವಣ್ಣ ಈ ಬಗೆಯ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಜಿತ್ತದೇವರು, ಜಿತ್ತಯ್ಯ ಎಂಬ ಜಾರಿತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದು ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಜಿತ್ತದುರ್ಗ ಜಲ್ಲೆಯ ಹೊಳೆಲ್ಲೇರೆ ಸಮೀಕ್ಷಾಪದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದ್ದು, ಅಲ್ಲ ಜಿತ್ತದೇವರ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಜಿತ್ತದೇವರು ಬೊಮ್ಮಣಿನ ಮಗಳು ಮಾಳಪ್ಪನನ್ನು ಲಗ್ಗಿವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನಾಂಗದವರು ಎಂದು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬೊಮ್ಮಣಿ ಬೀರೆಯಾರೂ ಆಗಿರದೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1297ರಲ್ಲ ನಿಡಗಲ್ಲು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳದ ಜಿಕ್ಕವಿರ ಬೊಮ್ಮಣಿ, ದೊಡ್ಡವಿರಬೊಮ್ಮಣಿ, ಜಿಕ್ಕವಿರಬಮ್ಮನಾಯಕ, ಬೊಮ್ಮಾಲಂಗ ಈ ಹೆಸರುಗಳು ನಿಡಗಲ್ಲು ಅರಸು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜಿತ್ತದೇವರು ಜಿತ್ತಯ್ಯ ಎಂಬ ಜಾರಿತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಈತನು 1297ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಅಧವಾಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಳದ ಜಾರಿತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಈತನು ನಿಡಗಲ್ಲು ಅರಸರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಕ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಈತನ ಮಡದಿ 'ಮಾಳಪ್ಪ' ನಿಡಗಲ್ಲು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬೊಮ್ಮಣಿನ ಮಗಳು ಎಂಬುದು ಕಾವ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಜಿತ್ತಯ್ಯ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿ 'ಮಾಗರೆ' ಎಂಬಲ್ಲ ಒಂದು ಕರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವುದರ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈ ಕರೆಯ ದುರಸ್ಥಿಗೆ ಹಂಚೀರುವಿನ ನೊಳಂಬಾದಿರಾಜ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ದೇವನು ಈ ಕರೆಯ ದುರಸ್ಥಿಗಾಗಿ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಯೂ ಇದೇ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೌಜಿಕ ಕಾವ್ಯ ಜನಪಡರ ಭಾವನೆಯು ರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದರೂ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕ ಹಾಗೂ ಅತನ ಕಾಯುಕ್ಕೆಲ್ತುಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿನಾಮಗಳು ಇವುಗಳಗೆ ಮೂರಕವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಥಳ, ಗುಡಿ, ಗೋಪುರಗಳ

ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಾಖಲುಗಳ ಆಕಾರಗೆಲನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಜಾರಿತಿಕೆ ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಾಯಕರುಗಳ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ, ಈ ಮೂಲಕ ಒಂದು ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜರಿತೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೊಡಲು ಮಹತ್ವದ ಆಕರ್ಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲ ಮಧ್ಯಕಾಣಂತರ ಬುಡಕಟ್ಟ ಕಾವ್ಯಗಳಾದ ಜುಂಜಪ್ಪ, ಜಿತ್ತದೇವರು, ಮೈಲಾರಳಂಗ, ಕಂಬದರಂಗ, ಗಾದರಿ ಹಾಲನಾಯಕ, ಕುಮಾರರಾಮ, ಎತ್ತಪ್ಪ, ಈ ಬಗೆಯ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಕಾಣಂತರ ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜಾರಿತಿಕೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಮೌಖಿಕ ಆಕರ್ಗಳಾಗಿ ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಆಕಾರಗಳು

1. ವೀರಜುಂಜಪ್ಪ ಸಮಗ್ರ ಕಥಾವಳಿ, ಡಾ. ಜಿಕ್ಕೆಣ್ಣ ಯಂಜ್ಞೆಕಟ್ಟಿ ಗಡಿನಾಡ ಜಾನಪದ ಸಂಪರ್ಕ ಕೇಂದ್ರ, ಕಾಳಿದಾಸನಗರ, ಸಿರಾ 2011.
2. ಜುಂಜಪ್ಪ ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಡಾ. ತೀರ್ಥಾನಂತರನಾರಾಯಣ, ಡಾ. ಎಂ.ಎನ್. ಪೆಂಕಟೇಶ್ ಕಾಣಂತರ ಜಾನಪದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಗೊಂದಳಿ 2014.
3. ಗಡಿನಾಡ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಡಾ.ಜಿಕ್ಕೆಣ್ಣ ಯಂಜ್ಞೆಕಟ್ಟಿ ಗಡಿನಾಡ ಜಾನಪದ ಸಂಪರ್ಕ ಕೇಂದ್ರ, ಕಾಳಿದಾಸನಗರ, ಸಿರಾ 2010